

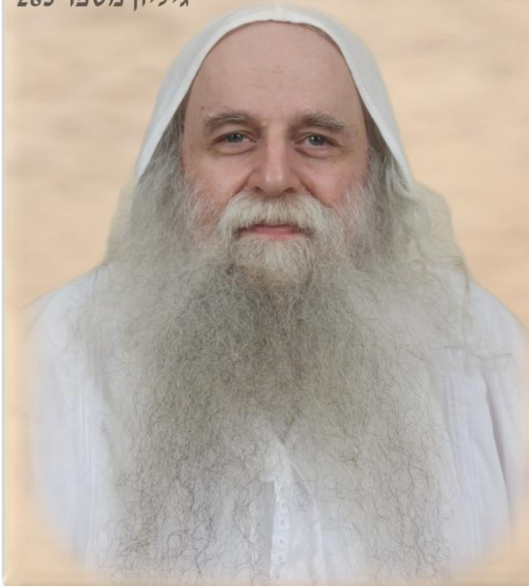

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת יתרו תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת יתרו תשפ"ו – השכל האלוקי

לפעמים יש משהו שמחכים שיבוא הזכאי, ומגלגלים זכות על ידי זכאי.

יש בזה זכות. וגם אפשר להגיד שיש בזה ירידה בדרגה. קודם מי שניהל את הכל ושפט את הכל היה משה בכבודו ובעצמו. ועכשיו הוא האציל סמכויות למטה. למשל, במלחמת עמלק כשהוא מינה את יהושע להלחם בעמלק, דנים אותו לגנאי על שהוא התעצל כביכול, משה רבינו, על למה הוא בעצמו לא הלך להלחם.

הנושא שלנו זה השכל. יש שכל אנושי. ויש שכל אלקי, של ה' יתברך, שאין לנו תפיסה והשגה בו כלל. מה שאנחנו מבינים בכלל בהנהגתו של ה' יתברך זה רק על פי התורה, על פי פרד"ס התורה, פשט רמז דרש וסוד. אלמלא היה נותן לנו את התורה והיה מגלה למשה רבינו את כל אלה, לא היינו יודעים כלום, אנשים פשוטים אנחנו.

אז בזכות התורה אנחנו מבינים מה ה' רוצה, מה מותר מה אסור, הכל. ובקבלה, בתורת הקבלה, אנחנו מבינים למה, הרבה מטעמי המצוות מוסברים שם, ובקבלת האר"י במיוחד – הוא מסביר את כל מבנה העולמות, ואיך המצוות שאנחנו עושים משפיעות למעלה ואיך גם העבירות לא עלינו משפיעות, ואיך זה משפיע על האדם שעשה אותם ואיך זה משפיע על הממוצע הכללי של עם ישראל ואיך זה משפיע על כל העולמות כולם. גם הרמח"ל מביא הרבה הסברים מופלאים, גם על כל השלבים מתחילת בריאת העולם עד הגאולה השלמה ועד לעולם הבא ועד בכלל.

כל אלה סודות התורה. בלי זה האדם לא מבין כלום. עם זה הוא מבין, אבל הוא לא חי את זה. לנביאים היתה השגה אמיתית, התגלות אמיתית, לא בגלל שקיבלו את זה בתורה. חכם עדיף מנביא, מהבחינה הזו שהחכם עם החכמה שלו יכול להבין דברים גדולים – אבל הוא לא מקבל את גילוי הפנים כמו הנביא. ה' מדבר עם הנביא, ה' יתברך בעצמו מדבר עם הנביא.

טוב, משה רבינו גדול הנביאים גדול החכמים, עלה לשמים, הביא לנו את התורה – הוא צריך עצות מיתרו איך להנהיג

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת יתרו תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח. וננסה להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שאנחנו הולכים בה.

טוב, נקדים ונאמר: יתרו הוא הטוב שבקין, הוא גלגול של קין, הטוב שבקין. וקרח הוא הרע שבקין. ומשה רבינו גלגול של הבל. אז ברור שכאן בכל המסכת הזו, המפגש הזה ביניהם – יש תיקונים לפגמים שהיו במפגש הקודם.

שם הוא הרג אותו, בגלל שהיתה לו אשה נוספת, הוא קינא בו – ופה הוא מביא לו את הבת שלו, יתרו מביא לו את הבת שלו לכפר על זה, את צפורה, אשתו של משה, שהוא הבל. אז יפה.

אז הוא הרג אותו – פה הוא נותן לו עצה איך לא למות, איך לא להתמוטט כמו שאומרים היום. הוא פחד שהוא יתמוטט. זה דבר מעניין.

וגם העצה שהוא נתן, על זה רצינו לדבר: בא פתאום יתרו, איש חשוב יתרו, כן. הוא היה איש חשוב מאד, היה כומר של עבודה זרה. והוא עבד את כל העבודות הזרות, היה קשור גם עם פרעה. וברוך ה', הוא חזר בתשובה – תשובה אמיתית, התגייר באמת, גר צדק אמתי. והוא בא ונותן עצות למשה רבינו, לעזור לו איך 'לנהל את העסק' כמו שאומרים היום. הוא מסתכל על זה שמשה יושב מהבוקר עד הערב ודן את ישראל, איך הוא יעמוד בזה. טוב. והוא אומר לו להתיעץ עם ה', למרות שזה לא כתוב. אבל משה רבינו התייעץ עם ה', והוא קיבל את העצה שלו.

מזה נהיה שינוי בהנהגה. שינוי בהנהגה זה לא דבר של מה בכך. נהיו פתאום שרי עשרות, שרי מאות, שרי אלפים, מה שנקרא כל הדיינים וכל השופטים. קודם היה רק משה. וכי מה? למשה לא היה שכל? הוא לא ידע מה הוא צריך לעשות? וה' יתברך לא היה יכול להגיד למשה רבינו למנות את כל אלה? היה צריך את יתרו? כן. התשובה היא כן, היה צריך את יתרו. עובדה שהוא בא והוא אמר, והוא זכה.

ואיך לנהל? ברור שמשה היה עניו מכל אדם, אז לא היתה לו בעיה גם לקבל עצה יתרו.

כאן אנחנו מדברים על שכל אנושי. השכל של יתרו זה שכל אנושי. אינני יודע אם הוא 'זכה' לגילוי פנים מהסטרא אחרא כמו חרטומי מצרים, שעל ידי כישופים ושדים היתה להם השגה מעל הטבע הרגיל. הם היו מקבלים ידיעות, כן, כמו שגם פרעה היה מקבל, שגם הוא היה מכשף. הוא היה מקבל ידיעות כמו זה שנולד גואלן של ישראל, ושהוא לוקה במים. בסוף הוא מגדל על ברכיו את גואלן של ישראל והוא לא יודע מזה. זאת אומרת משהו הם רואים, לא הכל הם רואים. זה גילוי פנים מצד הסטרא אחרא.

האם היה ליתרו את גילוי הפנים הזה? אני לא יודע. אבל הוא עסק בכל הדברים האלה. הוא לא היה איזה מישהו סתם, אלא היה מפורסם, היה כומר של כל העבודות הזרות. אז בתור איש ציבור בטח היה לו מה להגיד. גם בתור אחד שעומד בטח בפני ציבור שבאים אליו היה לו מה להגיד – כמו שכל אדם זקן ומנוסה יש לו מה להגיד, הוא רואה בן אדם צעיר והוא יכול להגיד לו: 'תשמע, אתה יודע, זה מוביל לשם. זה גורם לזה'.

"חכמה בגוים, תאמן". "תורה בגוים – אל תאמן". בסדר, אז אנחנו נכלול את זה בשכל האנושי. זה לא שכל אלקי. ה' יתברך יש לו את השכל אלקי שאין לנו בו תפיסה והשגה כלל. ויש את השכל של איש האלקים, איש האלקים זה משה רבינו. איש האלקים, אפשר לכלול בתוך ההגדרה הזו, לפי עניות דעתי, גם בעלי רוח הקודש וגם בעלי נבואה, גם נביאים וגם בעלי רוח הקודש. רוח הקודש זו דרגה נמוכה יותר. ונבואה זו דרגה גבוהה יותר.

גדול הנביאים, היחיד שזכה לנבואה בדרגה הזאת זה משה רבינו. זה לא בטעות, זה מכווון, כדי שלא יבוא מישהו אחר ויגיד שגם הוא נביא כמו משה רבינו וישנה את התורה – לא, לא, לא. אי אפשר לשנות את התורה. "משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים".

גדול הנביאים, היחיד שזכה לנבואה בדרגה הזאת זה משה רבינו. זה לא בטעות, זה מכווון, כדי שלא יבוא מישהו אחר ויגיד שגם הוא נביא כמו משה רבינו וישנה את התורה – לא, לא, לא. אי אפשר לשנות את התורה. "משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים". מבינים?

אז יש את השכל של איש האלקים. איש האלקים מורכב משניים: מאיש, מהטבור ולמטה איש – ומהטבור ולמעלה בחינת נביא, בחינת מקבל הוראות מלמעלה ישירות. באספקלריא מאירה, "פנים אל פנים" דיבר ה' עם משה רבינו. שאר הנביאים לא ראו באספקלריא מאירה, וה' היה מדבר אתם בחיזות, והם היו כמעט מתעלפים והם לא היו בהכרה. משה רבינו היה יכול לדבר עם ה' מתי שרצה, ה' עונה לו, והוא עונה לו, דרשיח ברור מאד, פלא פלאות.

אתם קולטים מה זה איש האלקים?! יש לי ספר שנקרא 'איש האלוקים', תקראו אותו, ספר חשוב. אפשר להוריד אותו מהאתר חנים, על הדבקות ועל רבנו הבעל שם טוב הקדוש, שגם היה איש האלקים.

אז במורכבות הזו של איש האלקים יש לו גם את הדעה שלו, יש לו את ההבנה שלו, יש לו את השכל שלו. "חכם, גבור ועשיר" צריך להיות כדי להיות נביא. יש לו שכל ויכולת אנושית גבוהה. ומצד שני, יש לו את התוספת של מה שהוא מקבל מלמעלה בנבואה. גם שם יש דרגות.

פה אנחנו מדברים על משה רבינו, גדול החכמים, גדול הנביאים. והוא שילוב של בן אדם, גוף של בן אדם, אוכל, שותה, מה שצריך בן אדם. לכן זה ש "ארבעים יום וארבעים לילה" הוא לא אכל ולא שתה, נאמר כמה פעמים, כי זה לא מובן מאליו. גם אליהו הנביא כשהלך להר חורב היה צריך ללכת ארבעים יום, ועם מה שאכל, העוגה הזו שהביא לו המלאך ומה ששתה – זה הספיק לו. הלואי על כל מי שרוצה לעשות דיאטה... אם היה לו דבר כזה שהוא אוכל פעם בארבעים יום, היה מרזה, הכל טוב...

כן. אז זה הענין של איש האלקים: שהוא כולל בן אדם עם גוף והכל – אבל יש לו תוספת מלמעלה. וזה מקצוע קשה מאד, להגיע לדרגות האלה, גם של רוח הקודש, בטח של נבואה. הנבואה כרגע פסקה עד שתבוא הגאולה. וצריך לשלב את הכל ביחד. איש האלקים צריך לשלב את הכל ביחד, גם את השכל שלו והחושים שלו וההבנה שלו והרצונות שלו – אבל הוא מבוטל כלפי שמים. הוא הפך 'אני' ל'אין'. אם הוא לא היה מבוטל כלפי שמים, הוא לא היה מקבל נבואה.

אולי נביאים קטנים יותר לא היו מבוטלים כל הזמן, אבל אחד כמו משה רבינו שה' יכול לדבר אתו בכל רגע – הוא מבוטל כלפי ה' יתברך כל הזמן. לכן הוא אומר, כן, "וַיִּנְחֲנוּ מֵה'", ו'מה אתם מלינים עלינו? אנחנו כלום. זה הקדוש ברוך הוא אומר מה לעשות'. הוא לא אומר "פְּחִי וְעַצְם יָדִי עֲשֵׂה לִי אֶת הַחִיל הַזֶּה". הוא לא אומר את זה. ה' נותן לך כח לעשות חיל, זה משמים.

אתם מתלוננים על משה – אתם מתלוננים בעצם על הקדוש ברוך הוא, כי הוא עושה מה שה' אומר. ואם עשה משהו שהוא לא מה שה' אומר, זה כתוב – כמו זה שקרב את הערב רב שה' אמר לו לא, כמו זה ששלח את המרגלים שה' אמר שהוא לא מצוה אותו ושאלם הוא רוצה שישלח כמו שאומרים 'על הראש שלך'. ובכל פעם שהוא עשה משהו שהוא לא בשליחות מה' יתברך הסתבכנו. ככה זה.

אז בא יתרו והוא שולח לו שליח, ככה כתוב, 'אתה יוצא לקראתי לכבד אותי שאני בא?' משה לא יצא. 'אם אתה לא יוצא בגללי, צא בגלל אשתך, צא בגלל הבנים שלך'. ואז ה' אמר לו 'צא', 'קרבהו ואל תרחיקהו'. מעניין למה משה רבינו העניו מכל אדם לא יצא מיד לקראת חמיו. יש פה הרבה עומק ודקויות. בפשט בן אדם חייב בכיבוד חמיו. אבל יתרו כבר התגייר? עוד לא התגייר? לא ברור. והוא לא

אתם מתלוננים על משה – אתם מתלוננים בעצם על הקדוש ברוך הוא, כי הוא עושה מה שה' אומר. ואם עשה משהו שהוא לא מה שה' אומר, זה כתוב – כמו זה שקרב את הערב רב שה' אמר לו לא, כמו זה ששלח את המרגלים שה' אמר שהוא לא מצוה אותו ושאלם הוא רוצה שישלח כמו שאומרים 'על הראש שלך'. ובכל פעם שהוא עשה משהו שהוא לא בשליחות מה' יתברך הסתבכנו. ככה זה.

אז בא יתרו והוא שולח לו שליח, ככה כתוב, 'אתה יוצא לקראתי לכבד אותי שאני בא?' משה לא יצא. 'אם אתה לא יוצא בגללי, צא בגלל אשתך, צא בגלל הבנים שלך'. ואז ה' אמר לו 'צא', 'קרבהו ואל תרחיקהו'. מעניין למה משה רבינו העניו מכל אדם לא יצא מיד לקראת חמיו. יש פה הרבה עומק ודקויות. בפשט בן אדם חייב בכיבוד חמיו. אבל יתרו כבר התגייר? עוד לא התגייר? לא ברור. והוא לא

מתוך נפשי – ממעמקי הנפש

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ז שבט תשפ"ו

- א. יש להעלות את הניצוצות – אך בלי ליפול, ח"ו.
- ב. המוחין הקדישין הם הדבר היקר והחשוב ביותר! שמור עליהם.
- ג. טומאה קטנה – והאור מסתלק...
- ד. שמור על האור הקדוש בלב, מכל משמר.
- ה. רק ע"י הדבקות בה', עם תורה ומצוות ויראת שמים זוכים לקרבת האלקים באמת.
- ו. כדי לתת עצה נקיה – צריך להיות אדם נקי.
- ז. מעינות דע"ה וערב דא"ז מתפשטים בעוצמה, ב"ה וב"ש. ואני שמח על כך עד לב השמים!
- ח. ברגע שאדם מתחיל לעבוד את ה' ית' ב'דרך עץ החיים' הוא כבר צועד בדרך הנכונה, ובס"ד יכול להתמודד.
- ט. אם שלום הבית 'תקוע' במצב לא טוב, מישוהו חייב לעשות שינוי. ואז בס"ד יש סיכוי.
- י. לא להפריע לזולת – יש בזה מעלה עצומה.
- יא. במקום בקורת, עידוד! במקום תלונה ונזיפה – חיוך.
- יב. כדי להגיד את האמת לזולת, צריך ביטול ואהבת הבריות, וכוונה לבנות ולא להרוס.
- יג. הזהרו מכל עצה. יש לבדוק, לשקול, להתפלל, ולא למהר.
- יד. האדם מקבל את כל השפע דרך שורש נשמתו. זהו הצינור שלו. לכן, היות ואינך יודע מהו שורש נשמתך – כוון באופן כללי: 'שאקבל את השפע דרך שורש נשמת'.
- טו. ה' ית' מחפש עובדי ה' באמת – נאמנים במאת האחוזים לרצון שמים!
- טז. דחוף! אהבת חסד, אהבת הבריות.
- יז. אם תדבק בה' ית' כל הזמן, במחשבה, רצון, דבור, דמיון ומעשה – לא במהרה תחטא, בס"ד.
- יח. לב טוב הוא המפתח לכל המעלות ולזכות לגילוי פנים אמתי.
- יט. אם תהיה קדוש, האור האלקי לא יסתלק ממך, וממילא תאיר לכל הבריאה.
- כ. ענוה, מלחמה ביצר. ענוה, מלחמה ביצר. בירורים, דבקות, מלחמה ביצר. ענוה. להפוך 'אני' ל'אין'. שמחה. דבקות. טהרה. קדושה. אהבת הבריות. יראת שמים. מפת הקרב. מקצועיות בעבודתו ית'. משמעת. התמדה. לקיחת אחריות. למידת לקח. תפילה. צדקה. ענוה. ענוה! בס"ד.
- כא. לימוד התורה לשמה – בשמחה, בענוה, בהתמדה, ללא לחץ, ללא תחרות וללא קנאה.
- כב. אם אדם גורס וגורס, אפילו מבלי להבין דבר, אך הוא בלב תמים ושמח – לבסוף בס"ד יבין הכל.
- כג. פגם הברית מזיק כאכילה מעץ הדעת טוב ורע! ר"ל. אבל אין להתיאש!
- כד. צריך להתפלל להפוך אהבות נפולות ולא כשרות – לאהבתו ית'.
- כה. ו"כי נפְלִיתִי – קְמַתִּי".
- כו. יש להדבק בצדיק אמת, מעל טעם ודעת.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

נא להפיץ את 'ערב דא"ז', שירים שבאים משמים להציל את נשמות ישראל.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!